

**Státní diapozitivový a filmový
ústav**

1920–1940

Inventář

Název archivu:	Národní filmový archiv, Praha
Název archivní pomůcky:	Státní diapozitivový a filmový ústav
Časový rozsah pomůcky:	1920–1940
Druh archivní pomůcky:	Inventář
Číslo evidenčního listu NAD:	167
Evidenční číslo pomůcky:	119
Jméno zpracovatele:	Hurtová Jarmila
Místo a rok vyhotovení archivní pomůcky:	Hradištko pod Medníkem, 2009

I. Obsah

I.	Obsah	II
II.	Vývoj původce archivního souboru	III
III.	Vývoj a dějiny archivního souboru	VIII
IV.	Archivní charakteristika archivního souboru	VIII
V.	Obsahový rozbor archivního souboru	IX
VI.	Záznam o uspořádání archivního souboru a sestavení pomůcky	IX
VII.	Použité prameny a literatura	X
VIII.	Inventární seznam	1

II. Vývoj původce archivního souboru

Po první světové válce, kdy došlo k rozvoji filmové tvorby, se i v nově vzniklém Československu zlepšil postoj úřadů k promítání krátkých filmů vzdělávacího charakteru. Film začal být chápán rovněž jako nástroj osvěty. Byla organizována různá kinematografická představení pro mládež, která se později vyvinula ve školní filmová představení.¹ Starostí o film a přednášky s diapozitivy se zabývaly především spolky a osvětové instituce. Jednou z nich byl právě i *Státní diapozitivový a filmový ústav* (dále jen SDFÚ).

SDFÚ se postupně utvářel z původní fotografické dílny v Turnově. Tato výrobná, jež se zabývala výrobou diapozitivů, byla zřízena ministerstvem národní obrany (dále jen MNO) za účelem šíření osvěty ve vojsku. Svým výnosem ze dne 28. dubna 1920 č.j. 103.343/II-6 dalo MNO podnět ke spolupráci s ministerstvem školství a národní osvěty (dále jen MŠNO). Stalo se tak na základě porady ze dne 23. dubna 1920, která se konala u II. odboru MNO. Porady se za MŠNO zúčastnil přednosta oddělení pro lidovou výchovu, ministerský tajemník Dr. Karel Velemínský a na základě této porady začala výrobná v Turnově vyřizovat i objednávky pro MŠNO. Na poradě byla také dohodnuta organizace spolupráce obou ministerstev.²

Pro zařízení výrobní a nákup potřebného materiálu byla oběma ministerstvům poskytnuta základní subvence 30 000 Kč. Správou a vedením výrobní v Turnově bylo pověřeno MNO, zatímco MŠNO jmenovalo pro tuto výrobnou svého zástupce s poradním právem. Při MŠNO byla také zřízena administrativní kancelář, která byla vedena důstojníkem jmenovaným MNO. Celý ústav pak řídila šestičlenná správní komise, v níž měla obě ministerstva po třech zástupcích. Při MŠNO byla také zřízena tzv. textová komise, která měla na starosti výběr obrazového materiálu a textů lidovýchovných přednášek. Účetnictví bylo vedeno MNO. Archiv diapozitivů se stal majetkem MŠNO. Dne 7. května 1920 schválil ministr školství a národní osvěty Gustav Habrman výše zmíněné plány, čímž došlo ke zřízení *Státní ústředny diapozitivů*. Do správní komise byli za MNO jmenováni ministerský koncipient Dr. František Oberpfalcer, nadporučík ruské legie František Císař a poručík Daniel Schwarz

¹ NĚMEČEK, Miroslav: *Kapitolky z dějin českého školního filmu*. Texty čs. filmového ústavu, č. 14. Praha: Československý filmový ústav 1980, s. 12. Dne 24. 9. 1920 vydalo ministerstvo školství a národní osvěty výnos o péči okresních a městských osvětových sborů o kinematografická představení pro mládež.

² Národní filmový archiv (dále jen NFA), f. Státní diapozitivový a filmový ústav (dále jen SDFÚ), inv. č. 1, Přípravné materiály a schválení vzniku Diapozitivové ústředny z roku 1920.

a za MŠNO Jaroslav Jeništa, Jan Pallausch a ministerský tajemník Dr. Karel Velemínský.³

Ještě v roce 1920 odvolalo MNO ze správy ústředny svého zástupce, vedoucího důstojníka a odloučilo od ní své diapozitivy. Dne 26. října 1920 převzalo ústřednu do své správy MŠNO, jejímž prozatímním řízením byl pověřen František Melichar.⁴ Od 1. dubna 1927 byla ústředna umístěna v budově Masarykova lidovýchovného ústavu (dále jen MLÚ) v Praze 12, Blanická 4.⁵ O dva roky později došlo z důvodu rozšíření činnosti ústavu ke změně jeho názvu.⁶ Dne 13. května 1929 stanovil ministr školství a národní osvěty nový úřední název *Státní diapozitivový a filmový ústav* (Výnos ministra školství a národní osvěty ze dne 13. května 1929 č. 20.713/29). Jeho správa zůstala nezměněna, pouze měla být jmenována nová správní komise.⁷ SDFÚ náležel po stránce personální do působnosti presidia MŠNO a po stránce věcné a organizační do působnosti oddělení lidové výchovy.⁸ Roku 1930 byla funkce vedoucího úředníka a zřizence systemizována v osobních stavech zaměstnanců ústředí MŠNO. Systemizace míst byla schválena vládou dne 24. října 1930.⁹

S vlastní filmovou výrobou začal SDFÚ až roku 1930, kdy František Melichar předal dohled nad praktickou filmovou činností Jaroslavu Novotnému, který do té doby

³ Tamtéž.

⁴ František Melichar, původem učitel z Borohrádku, nastoupil na místo vedoucího úředníka Státní ústředny diapozitivů na vyzvání MŠNO dne 24. 10. 1920. Dne 26. 1. 1921 mu byla udělena dovolená za účelem vedení ústředny pro dobu potřeby. V roce 1931 se stal úředníkem vyšších pomocných služeb školství a osvěty v ústředí MŠNO a byl jmenován vrchním administrativním tajemníkem. NFA, f. SDFÚ, inv. č. 6, Personálie SDFÚ pro rok 1936.

⁵ Národní archiv (dále jen NA), f. Ministerstvo školství 1918–1945 (dále jen MŠ 1918–1945), k. 518. Název ulice byl pak v období protektorátu změněn na Schlözerova.

⁶ NFA, f. SDFÚ, inv. č. 2, Stanovení nového úředního názvu Státní diapozitivový a filmový ústav z roku 1929. Ústav v té době nebyl už pouhou ústřednou diapozitivů, ale také výrobnou systematicky zhotovující nové série diapozitivů. Ústav též vlastnil 200 filmů, které archivoval a půjčoval pro účely stanovené zákonem č. 67/19 Sb.z. a n. Více o činnosti SDFÚ před rokem 1929 viz NA, f. MŠ 1918–1945, k. 518 – prezidium MŠNO podává v březnu 1922 informaci prezidiu ministerstva pro zásobování lidu o Diapozitivové ústředně. Ta je zde charakterizována jako „správní zařízení v rámci MŠNO, jejímž účelem je půjčovati osvětovým sborům a školám diapozitivu k jejich přednáškám.“ Jednalo se tedy spíš o státní půjčovnu diapozitivů.

⁷ NFA, f. SDFÚ, inv. č. 2, Stanovení nového úředního názvu Státní diapozitivový a filmový ústav z roku 1929.

⁸ NFA, f. SDFÚ, inv. č. 12, Zpráva o činnosti SDFÚ.

⁹ NA, f. MŠ 1918–1945, k. 518. Správce ústavu František Melichar byl roku 1931 jmenován vrchním administrativním tajemníkem v osobním stavu úředníků vyšší pomocné služby školské a osvětové. Zřízenecká síla Antonín Kavale byl téhož roku ustanoven pomocným zřizencem v osobním stavu (pomocných) zřizenců kancelářské služby v ústředí MŠNO. Ústav byl tedy organickou součástí MŠNO a jeho zaměstnanci byli zaměstnanci jeho ústředí.

vykonával funkci účetního.¹⁰ Téhož roku začal SDFÚ na vyzvání MŠNO spolupracovat s MLÚ¹¹ v oblasti kulturně výchovného filmu – ve věci programu, výroby i exploatace.¹² Jedním ze společných počinů SDFÚ a MLÚ bylo založení Osvětového kina v Praze v únoru roku 1931. Stalo se tak na základě výnosu MŠNO ze dne 2. ledna 1931. Praha tím získala stálou předváděcí síň, kde se promítaly výhradně kulturní filmy, dále kulturní aktuality či natáčené osvětové filmové zpravodaje. Odpovědným zástupcem kina se stal Jaroslav Novotný.¹³ Kino bylo otevřeno v Denisově francouzském institutu (Štěpánská ulice 37, Praha 2), jeho provoz byl zahájen 28. března 1931.¹⁴

Od 1. dubna 1932 sjednala správa SDFÚ se správním výborem zemědělské osvěty úmluvu o používání laboratoře v *Domě zemědělské osvěty* (Slezská 7, Praha 12). Správní výbor zemědělské osvěty tak „propůjčil SDFÚ k trvalému používání jednu temnou komoru k občasnému využívání na dobu od 1. 4. 1932 do 31. 12. 1932 zdarma proti úhradě výdajů za světlo, otop, vodu, úklid, dávky a celkové ostatní režie za náhradu 800 Kč měsíčně.“ Tyto nové prostory sloužily k výrobě negativů, diapozitivů a filmů ve vlastní režii.¹⁵

Výnosem MŠNO ze dne 3. listopadu 1936 č. 145.865-I byl film uznán jako učební pomůcka. Takto označovaný film musel být schválen speciálně ustavenou komisí *Sboru pro školní film*¹⁶ a měl být na formátu 16mm. Co se týče formátu, bylo stanoveno přechodné období 1940/1941, kdy bylo povoleno ve školách pracovat

¹⁰ ČESÁLKOVÁ, Lucie: *Film před tabulí. Idea školního filmu v prvorepublikovém Československu*. Disertační práce, Brno: Filozofická fakulta Masarykovy univerzity – Ústav filmu a audiovizuální kultury 2009, s. 140.

¹¹ Masarykův lidový ústav (dále jen MLÚ) vznikl roku 1925 z dřívějšího Svazu osvětového jako studijní ústav pro otázky osvětové práce. JANÁK, Jan – HLEDÍKOVÁ, Zdeňka – DOBEŠ, Jan: *Dějiny správy v českých zemích od počátků státu po současnost*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny 2005, s. 358.

¹² NFA, f. SDFÚ, inv. č. 4, Soubor písemností dokumentujících počátek spolupráce SDFÚ s MLÚ.

¹³ NFA, f. SDFÚ, inv. č. 5, Zpráva o založení a činnosti Osvětového kina v Praze.

¹⁴ NĚMEČEK, Miroslav: *Kapitolky z dějin českého školního filmu*, s. 17. Představení se zde konala pravidelně vždy v sobotu a v neděli v 15.00 a 17.30 hodin (v neděli navíc ještě v 10.30 hodin). Cena vstupného se pohybovala od 1,50 do 5 Kč. Zprvu zde byly promítány němé filmy doprovázené reprodukcí hudbou. Kromě filmů se v tomto kinu konaly také přednášky (např. pro lyžaře) doplněné o projekci instruktážních filmů. Více o Osvětovém kině též ČESÁLKOVÁ, L.: *Film před tabulí*, s. 145–148.

¹⁵ NA, f. MŠ 1918–1945, k. č. 518. S touto úmluvou souhlasilo svým výnosem č.j. 11.773/32 ze dne 8. 2. 1932 i MŠNO.

¹⁶ SDFÚ byl ve Sboru pro školní film zastoupen svým ředitelem. Sbor přestal fungovat roku 1940. ČESÁLKOVÁ, L.: *Film před tabulí*, s. 192.

i s filmy jiných rozměrů. Tyto filmy však musely být na bezpečném, nehořlavém materiálu.¹⁷

V roce 1937 vznikla při SDFÚ půjčovna školních filmů. Ta měla zprvu k dispozici pouze 6 titulů po několika kopiích. Filmy půjčovala školám na dobu tří dnů.¹⁸ V tom samém roce vznikl při SDFÚ také referát pro úzký film.¹⁹ Ústav byl tedy v této době především půjčovnou diapositivů s přednáškami, které byly půjčovány školám, osvětovým korporacím, vzdělávacím a tělovýchovným spolkům.²⁰ Postupně docházelo k rozšiřování působnosti i na odbor národního, středního a odborného školství, pro které SDFÚ organizoval zavedení a využití úzkého filmu ve vyučování. Dále bylo také započato s výrobou a půjčováním diafilmů (přednášky na 35mm širokých filmových pásech), úzkých filmů²¹ a s pořádáním kurzů filmové techniky (v roce 1938 v Hradci Králové a 1940 v Praze). Ústav se stal členem *Svazu výrobců krátkých kulturních filmů v Praze*.²²

V době existence Protektorátu Čechy a Morava změnila instituce svůj název na *Diapositivový a filmový ústav MŠaNO* (dále jen DFÚ). DFÚ také úzce spolupracoval se *Zemědělskou ústřednou filmů a diapositivů*, určenou pro potřeby škol zemědělských a hospodářských.²³ Když byl roku 1940 okupačními orgány rozpuštěn *Československý červený kříž*, jehož *Dorost* provozoval nejrozsáhlejší síť filmových půjčoven zaměřených na školní film, pokusil se na jeho činnost alespoň částečně navázat právě DFÚ. Koncem 30. let vydával SDFÚ svůj vlastní žurnál „Osvětový zpravodaj“.²⁴

O vývoji ústavu v době druhé světové války nejsou v NFA dochovány žádné další materiály.²⁵

Ústav pro film a diapositiv ministerstva školství a osvěty (dále jen ÚFD) přešel roku 1945, stejně jako celá československá kinematografie, pod správu ministerstva

¹⁷ Tamtéž, s. 181.

¹⁸ NĚMEČEK, Miroslav: *Kapitolky z dějin českého školního filmu*, s. 25.

¹⁹ NFA, f. SDFÚ, inv. č. 7, Konvolut korespondence mezi SDFÚ a MŠNO o dočasném zaměstnání pomocné kancelářské síly.

²⁰ NFA, f. SDFÚ, inv. č. 12, Zpráva o činnosti SDFÚ.

²¹ NFA, f. SDFÚ, inv. č. 14, Přehled o činnosti DFÚ ministerstva školství a národní osvěty. V roce 1938 byla zařízena půjčovna úzkých filmů pro školní a lidovýchovné účely.

²² Tamtéž.

²³ NFA, f. SDFÚ, inv. č. 14, Přehled o činnosti DFÚ ministerstva školství a národní osvěty, po r. 1940.

²⁴ ČESÁLKOVÁ, L.: *Film před tabulí*, s. 192–193.

²⁵ Více informací o *Ústavu pro film a diapositiv ministerstva školství a osvěty* (později ministerstva školství, věd a umění) viz NA, f. MŠ 1918–1945, k. 835.

informací. Avšak již 23. prosince 1946 výnosem ministra školství č. 18 396 pres.²⁶ spadal opět pod toto ministerstvo.²⁷ ÚFD opatroval, vyráběl a rozmnožoval především školní, ale také vědecké, osvětové a tělovýchovné filmy. Dále měl zajišťovat dovoz a vývoz vhodných krátkých výchovně vzdělávacích filmů, vyrábět a rozmnožovat diapozitivy. Ty poté prodávat, půjčovat, případně vyměňovat za podobné učební pomůcky zahraniční výroby. Náplní ústavu bylo také vypracování doprovodných listů k filmům a diapozitivům a vydávání odborného časopisu zaměřeného na správné metodické využívání školních filmů a diapozitivů ve výuce.²⁸ Kromě toho se ústav staral o kinofikaci škol zakupováním potřebných promítacích přístrojů. Ústav měl tři oddělení: 1) technické, 2) pedagogické a 3) administrativní.

V roce 1946 vypsal ÚFD soutěž na námět českých školních filmů. Do uzávěrky došlo přes 200 návrhů. Většinou se jednalo o témata pro prvouku. Zvítězil námět filmu „*Haniččino psaní*“, který byl realizován jako první poválečný školní film. Jeho autorem byl Václav Pokorný, který se stal také odborným poradcem filmu při jeho realizaci na podzim roku 1946.²⁹

V roce 1947 bylo ve spolupráci s ÚFD vytvořeno v Klimentské ulici Kino mladých, které bylo určeno k seznamování pražské mládeže s filmovým uměním. Stalo se také střediskem pro sledování vlivu filmu na mládež.³⁰

Činnost ÚFD a jeho poboček v Brně³¹ a Liberci byla zastavena výnosem ministra školství, věd a umění ze dne 28. února 1949 č. P-4320. Většina jeho inventáře a zásob byla rozdělena podle pokynů daných bývalou správkyní ústavu Věrou Záleskou a za souhlasu přednosta prezidia MŠVU.³²

²⁶ Znění výnosu týkajícího se vnitřní organizace Ústavu pro film a diapozitiv ministerstva školství a osvěty je publikováno jak příloha č. 4 v NĚMEČEK, M.: *Kapitolky z dějin českého školního filmu*, s. 185–187.

²⁷ NĚMEČEK, M.: *Kapitolky z dějin českého školního filmu*, s. 37.

²⁸ Tamtéž, s. 40. Od roku 1946 vycházel časopis *Film a diapozitiv*, který zanikl koncem roku 1948. Redigoval jej František Ledvinka.

²⁹ Tamtéž.

³⁰ Tamtéž, s. 38.

³¹ NA, f. MŠ 1918–1945, k. 835. Protože pobočka v Brně vznikla z bývalého Zemského ústředí při ZNV v Brně, byla většina inventáře majetkem bývalého ZNV v Brně. Teprve výnosem MŠO ze dne 23.12.1946 č. 18.396 pres. bylo Zemské ústředí v Brně uznáno jako pobočka Ústavu pro film a diapozitiv MŠO v Praze.

³² NA, f. MŠ 1918–1945, k. 835.

III. Vývoj a dějiny archivního souboru

Dochované materiály Státního diapozitivového a filmového ústavu z let 1920–1940 byly uloženy v Podnikovém archivu Ústředního ředitelství československého státního filmu (dále jen PA ÚŘ ČSF), který byl likvidován v souvislosti se zánikem ÚŘ ČSF v roce 1990. Písemnosti z PA ÚŘ ČSF převzal Český filmový ústav (dále jen ČFÚ) v roce 1991, jehož nástupnickou organizací je Národní filmový archiv (dále jen NFA).³³

IV. Archivní charakteristika archivního souboru

Během generální inventury (dále jen GI), prováděné v NFA v prvním pololetí roku 2004, byl fond SDFÚ prohlášen za nezpracovaný. Dokumenty nejevily základní známky zpracovanosti z hlediska adjustace, k fondu nebyla vyhotovena žádná archivní pomůcka.

Z činnosti Státního diapozitivového a filmového ústavu zůstalo v NFA zachováno velmi málo materiálů (fond je tvořen celkem 20 inventárními jednotkami).³⁴ Jedná se výhradně o spisový materiál. Fyzický stav archiválií je vyhovující a bez znatelného poškození. Veškeré archiválie jsou psány v českém jazyce. Při práci s nimi je třeba brát v úvahu změny názvu instituce, které souvisely s rozšiřováním její činnosti a historickým vývojem Československa:

1920–1929 *Státní ústředna diapozitivů v Praze*

1929–1939 *Státní diapozitivový a filmový ústav*³⁵

1940–1945 *Diapozitivový a filmový ústav ministerstva školství a národní osvěty*

1945–1949 *Ústav pro film a diapozitiv ministerstva školství a osvěty (později ministerstva školství, vědy a umění)*

³³ Viz Rozhodnutí ministra kultury ČR č. 31/1992 ze dne 8. 10. 1992, č.j. 10625/92.

³⁴ Více dokumentů o vývoji SDFÚ je dochováno a uloženo v Národním archivu ve fondu Ministerstvo školství 1918–1945. Zde se nalézají poměrně podrobné informace ohledně účetnictví, záznamy o dohlídkách nejvyššího účetního kontrolního úřadu ad. V kartonu č. 835 (inv. č. 1458, signatura 18160/49) se nalézá velmi podrobná zpráva o účetní dohlídce v Ústavu pro film a diapozitiv při ministerstvu školství v souvislosti s likvidací tohoto ústavu a jeho poboček v Brně a Liberci z roku 1949. V kartonu č. 4029 (inv. č. 2630, sign. 2137/42) je uložen průpis pokladního deníku Diapozitivového a filmového ústavu v Praze za rok 1941.

³⁵ Vzhledem k nejdelší době užívání tohoto označení ústavu byl archivní fond nazván Státní diapozitivový a filmový ústav.

V. Obsahový rozbor archivního souboru

Fond Státní diapozitivový a filmový ústav byl vzhledem ke svému malému rozsahu a torzovitosti dochovaných materiálů uspořádán podle věcně-chronologického hlediska do tří signatur.

Pod **signaturu I.** byly včleněny archiválie dokumentující vývoj organizace Státního diapozitivového a filmového ústavu. Přítomny jsou např. přípravné materiály a schválení vzniku Diapozitivové ústředny z roku 1920, stanovení nového názvu ústavu z roku 1929 ad.

Signaturu II. tvoří materiály zabývající se personálními záležitostmi. Je zde přehled o personálu ústavu z roku 1936 a další zřejmě z roku 1940. Dále byl pod tuto signaturu zařazen konvolut korespondence mezi SDFÚ a MŠNO o dočasném zaměstnání pomocné kancelářské síly z let 1937–1938 a 1940, dále též služební smlouva mezi DFÚ ministerstva školství a národní osvěty a Věrou Frankovou ze dne 24. června 1940.

Do signatury III. byly zařazeny písemnosti vzniklé z činnosti SDFÚ. Signatura byla dále rozdělena do dvou podsignatur. **Podsignatura III/a** obsahuje přehledy o činnosti SDFÚ. Přítomna je statistika podávající přehled o činnosti z SDFÚ v letech 1920–1935 vytvořená Františkem Melicharem či zápis o administrativní a účetní přehlídce ze dne 9. prosince 1936 ad. **Podsignaturu III/b** tvoří materiály týkající se práce s diapozitivy. Jedná se např. o vyúčtování MNO ministerstvu školství a národní osvěty za diapozitivové série z let 1920 a 1921, tištěný seznam přednášek SDFÚ pro rok 1937–1938 či nedatované posudky o diapozitivových přednáškách.

VI. Záznam o uspořádání archivního souboru a sestavení pomůcky

Dochované materiály fondu Státní diapozitivový a filmový ústav v rozsahu jednoho kartonu jsou uloženy v depozitáři NFA na Hradištku. Fond uspořádala, úvod sepsala, inventární seznam sestavila a materiály k vnitřní skartaci navrhla Jarmila Hurtová v září až listopadu 2009.

VII. Použité prameny a literatura

- Národní archiv, fond Ministerstvo školství 1918–1945, k. 518, 519, 835, 4029.
- ČESÁLKOVÁ, Lucie: *Film před tabulí. Idea školního filmu v prvorepublikovém Československu*. Disertační práce. Brno: Filozofická fakulta Masarykovy univerzity – Ústav filmu a audiovizuální kultury 2009.
- JANÁK, Jan – HLEDÍKOVÁ, Zdeňka – DOBEŠ, Jan: *Dějiny správy v českých zemích od počátků státu po současnost*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny 2005.
- NĚMEČEK, Miroslav: *Kapitolky z dějin českého školního filmu*. Texty čs. filmového ústavu, č. 14. Praha: Československý filmový ústav 1980.

VIII. Inventární seznam

<i>inv.č.</i>	<i>sign.</i>	<i>Obsah</i>	<i>časový rozsah</i>	<i>č. ev. jedn.</i> ³⁶
I. Organizace SDFÚ				
1		Přípravné materiály a schválení vzniku <i>Diapozitivové ústředny</i> z roku 1920; fol. 6.	1920	1
2		Stanovení nového úředního názvu <i>Státní diapozitivový a filmový ústav</i> (dále jen SDFÚ) z roku 1929; fol. 3.	1929	1
3		Návrh Františka Melichara na rozšíření SDFÚ; fol. 8.	[před 1931]	1
4		Soubor písemností dokumentujících počátek spolupráce SDFÚ s Masarykovým lidovýchovným ústavem; fol. 6.	1930	1
5		Torzo zprávy o založení a činnosti Osvětového kina v Praze; fol. 1.	[po 1932]	1
II. Personální záležitosti				
6		Personálie SDFÚ pro rok 1936; fol. 4.	1936	1
7		Konvolut korespondence mezi SDFÚ a MŠNO o dočasném zaměstnání pomocné kancelářské síly; fol. 9.	1937–1938; 1940	1
8		Služební smlouva mezi Věrou Frankovou a Diapozitivovým a filmovým ústavem ministerstva školství ze dne 24. 6. 1940; fol. 2.	1940	1
9		Přehled o personálu Diapozitivového a filmového ústavu ministerstva školství a národní osvěty; fol. 1.	[1940]	1
III. Písemnosti vzniklé z činnosti SDFÚ				
III/a Přehledy o činnosti SDFÚ				
10		Statistický přehled o činnosti SDFÚ v letech 1920–1935; fol. 3.	[1936]	1
11		Zápis o administrativní a účetní přehlídce vykonané ve dnech 3., 4., 5. a 9. 12. 1936; fol. 1.	1936	1
12		Zpráva o činnosti SDFÚ; fol. 3.	[1939/1940]	1

³⁶ Není-li uvedeno jinak, jedná se o karton.

13	Graf znázorňující množství zapůjčených krátkých filmů v roce 1940; fol. 1.	1940	1
14	Přehled o činnosti DFÚ ministerstva školství a národní osvěty; fol. 5.	[po 1940]	1
III/b Práce s diapositivy			
15	Vyúčtování ministerstva národní obrany ministerstvu školství a národní osvěty za pohádkové série diapositivů; fol. 2.	1920	1
16	Vyúčtování ministerstva národní obrany ministerstvu školství a národní osvěty za 3 série diapositivů „Masaryk“ a zálohy 30 000 Kč na Diapositivovou ústřednu; fol. 3.	1921	1
17	Seznam přednášek SDFÚ na rok 1937–1938; tiskopis, fol. 3.	1937	1
18	Soupis přednášek určených k přepracování ze dne 19. 7. 1938; fol. 2.	1938	1
19	Celkový posudek o přednáškách s diapositivy ve SDFÚ; fol. 2.	s. d.	1
20	Celkový posudek o dosavadní revizi přednášek ve SDFÚ; fol. 2.	s. d.	1

Název archivní pomůcky: Státní diapozitivový a filmový ústav

Časový rozsah pomůcky: 1920–1940

Počet evidenčních jednotek: 1 karton; 1920–1940

Počet inventárních jednotek: 20

Rozsah zpřístupněných archiválií: 0,12 bm

Stav ke dni: 13. 11. 2009

Archivní fond zpracovala: Hurtová Jarmila

Pomůcku sestavila: Hurtová Jarmila

Počet stran: X + 3

Číslo jednací: NFA 2069/2009

Pomůcku schválil: 21. 12. 2009
Datum

.....
Vladimír Opěla
ředitel NFA

Nově vymezené a revidované evidenční jednotky při GI 2012–2013

Název fondu: **Státní diapozitivový a filmový ústav**

Datum provedení Generální inventury NAD: 10.8.2012

	<i>počet (ks)</i>	<i>inv.č.³⁷</i>	<i>Uložení (kart.)</i>	<i>poznámky</i>
Kartony				
Kartony	1			
Tisky				
Tisky po roce 1800 A	1	17	1	

Ověřená metráž: 0,12 bm

Vyhotovil: Marcela Kalašová

³⁷ Inventární číslo a údaje o uložení jsou uvedeny pouze u nově vykázaných dílčích evidenčních jednotek. Údaje v kulatých závorkách za inventárními čísly znamenají počet kusů dílčí evidenční jednotky v daném inventárním čísle. V případě jednoho kusu se údaj „(1)“ neuvádí.